

2003 og på 4,8 mia. kr. i 2004. Det er sådan cirka det dobbelte af det regnestykke, der ligger i ministerens aftale. Så synes fru Aase D. Madsen, at det er et rigtig godt resultat, når man har fået cirka det halve af det, man ville have fået ind, hvis man bare havde fjernet den helt urimelige kulbrintebeskatning?

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Det er det *fradrag* på 250 pct., som fru Anne Grete Holmsgaard taler om.

Når man er SF'er, fra Socialistisk Folkeparti, har man jo ikke de store hensyn at tage til statens værdier, økonomisk ansvarlighed, ansvarlighed over for det firma, der er i Nordsøen, som vi fra Dansk Folkeparti er uendelig glade for og synes har gjort et godt og dygtigt stykke arbejde.

Vi finder et balancepunkt, hvor vi siger: Her kan bukserne holde. Det er en rimelig afbalance-ret løsning, det er en god løsning, og i den redogørelse, der ligger, er der jo utallige beregninger, hvor vi kan se, at i stedet for en nedadgående andel i overskuddet fra Nordsøen vil statens andel stige fra at være 40/60 til 60 til staten og 40 til DUC-koncernen. Jamen vi kan da ikke få noget bedre. Det er en langtidsholdbar løsning, hvor vi har overskudsdeling. I stedet for en krads beskatning får koncernen et incitament til at investere langsigtet og til at få et større overskud, og det får staten også.

Kl. 11.15

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg beklager, jeg kom til at kalde det kulbrinteskatten. Jeg mente selvfølgelig, hvad fru Aase D. Madsen også udmærket forstod, det særlige kulbrintefradrag.

Det er sådan set os, der er optaget af statens værdier, det er faktisk os, der slås for, at staten, samfundet får en rimelig andel af de værdier, som dybest set er samfundets egne. Og jeg kan altså ikke blive voldsomt imponeret over, at man kan indgå en frivillig aftale med et selskab, hvor man får lidt mere til staten og staten til gengæld giver afkald på sin indflydelsesret frem til 2040.

Jeg vil godt gentage mit spørgsmål til fru Aase D. Madsen, som jeg går ud fra kender det spørgsmål fra september sidste år og svaret på det: Er det en fair share at få 2 mia. kr. om året ekstra sådan cirka, når man ved at fjerne kulbrintefradraget kunne have fået det dobbelte på et område, hvor der er monopol? Det er ikke et

konkurrenceudsat område, det er jo et monopol-område. Er det en fair share, synes Dansk Folkeparti det?

Formanden:

Så er det hr. Keld Albrechtsen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg bad om ordet igen, fordi fru Aase D. Madsen ikke besvarede mit spørgsmål, som jo er det meget enkle, om ikke fru Aase D. Madsen vil være enig med mig i, at når man har den overvejelse, at DONG skal repræsentere staten i Dansk Undergrunds Consortium fra 2012, vil det være fuldstændig meningsløst, hvis man på nuværende tidspunkt gik ud og solgte DONG.

Det var bare det, og jeg forstod, at det sådan set også var den konklusion, fru Aase D. Madsen var nået frem til i dag. Og så sagde jeg, for nu at følge i hr. Kim Andersens fodspor, at så måtte fru Aase D. Madsen da have ros, hvis det var den konklusion, hun var nået frem til.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Nu må jeg hellere starte med hr. Albrechtsen, for ellers får jeg jo ikke i min ordflom tid til at komme med et svar.

Det er fuldstændig korrekt, hvad der står i Børsen. Dansk Folkeparti vil sætte al sin styrke ind på, at vi får DONG solgt i den nuværende regerings periode. Det er helt evident. Det er nu, der er det store opbrud på hele energisiden, det er nu, vi skal ind og hente den profit eller gevinst, som jo er et uartigt ord i hr. Keld Albrechtsens ordbog. Det er nu, vi skal ind og handle.

Hvorfor skal staten sidde med et højkommercielt selskab, hvor finansministeren oven i købet kan blive beskyldt for at spille dobbeltspil, fordi han både er lovgiver og ejer af et højkommercielt selskab. Den går ikke – ud med DONG! Så skal vi se, hvad vi skal beholde.

Det kan være, vi skal beholde ledningsnettet, infrastrukturen og andre af de værdier, som skal blive, og måske også, det ved vi ikke, et lille statsligt selskab, der beholder olie-værdierne; vi har jo også 20 pct. i de andre selskaber. Det ved vi ikke, men det er en situation, vi skal have afklaret nu, og derfor sætter jeg det hårdt op og siger: Skal det virkelig være DONG, der i 2012 skal sidde med statens ejerandel? Det er jo det, der er spørgsmålet. Men efter Dansk Folkepartis